

ESCALANTE /
ALBENA
TEATRE
PRESENTEN

L'ANEQUET LLEIG

- EL MUSICAL -

VERSIÓ LLIURE DE L'ANEQUET LLEIG
DE HANS CHRISTIAN ANDERSEN

MILLOR
ESPECTACLE
MUSICAL
2016

Text teatral d'Ernest J. Sorrentino i Carles Alberola
Música i lletra de Josep Zapater i Noèlia Pérez
Dibuixos de Jesús Huguet

L'obra

Un dia d'estiu, a l'Albufera de València, l'àneca Quaquina pon uns quants ous. Un a un, els ànecs van naixent davant l'alegria de tots els habitants de la granja. En canvi, l'últim serà ben diferent i tots el trobaran lleig.

A pesar de ser tan diferent de la resta de germans, Max, que tots creien que era un ànec, aprén ràpidament i es mostra molt espavilat. Fins i tot un dia, quan la mare els ensenyava a nadar, l'aneguet lleig ho fa molt bé i és el primer a fer-ho. Però se sent tan rebutjat que abandona la llar segura i comença un camí en solitari que el portarà fins a un pantà ple de perills on està a punt de morir congelat. Per sort, uns xiquets que van a patinar sobre el llac gelat el descobreixen i li proporcionen recer. L'arribada de la primavera ens mostrarà l'aneguet transformat en un bonic cigne que pot volar amb els seus germans, els altres cignes de l'estany, lliure i feliç.

Els valors de l'obra

A partir d'un dels contes més famosos de Hans Christian Andersen, els autors fan una versió teatral musical en què, servint-se de la metàfora de la història, es pretén mostrar a xiquets i xiquetes la importància de **l'autoestima** i la **confiança en u mateix**. Destaquen, a més, valors com el de la **tolerància**, la **solidaritat** i l'**acceptació de la diferència**.

En l'estructura l'obra, la música i les cançons tenen un protagonisme especial, suggerint ambients que reforcen les emocions i els sentiments que afloren en les diferents escenes.

Destaquen especialment aquests missatges:

- Cal ajudar els altres per a superar-nos i créixer com a persones.
- S'ha de ser objectiu a l'hora de valorar les persones i les coses que ens envolten.
- Hem de reconèixer els valors positius dels altres per a evitar el menyspreu i la burla cap a aquells que percebem com a «diferents».
- Tots aprofitem per a moltes coses, encara que l'arbre diga en un moment de l'obra «excepte les mosques».
- Ens hem de comprometre amb els amics, com ho fa Max quan diu: «Vaig prometre que cuidaria dels meus amics [Rata i Garsa], i no pense faltar a la meua paraula».
- S'ha de potenciar la idea que «tots som diferents i alhora tots som iguals. Estimar els altres fa que el món siga millor, molt més just i que ningú se senta sol».

Biografies

Carles Alberola Va nèixer a Alzira el 1964. Home de teatre, ha impartit cursos, ha fet d'actor, ha dirigit espectacles i ha escrit alguns textos teatrals sol o en col·laboració, entre altres, amb Roberto García, Alfred Picó, Ferran Torrent o Pasqual Alapont. El 1994, creà la companyia Albena Teatre, de la qual és director. La seua obra reflecteix un sentit de l'humor que va lligat a la reflexió amarga que Alberola ens mostra les preocupacions i obsessions quotidianes: *Currículum* (1995), *Mandíbula afilada* (1996) o *Per què moren els pares* (1997) en són una bona mostra.

Estudià art dramàtic i s'interessà molt prompte pel format audiovisual. Ha escrit guions televisius de sèries d'humor com ara *Socarrats*, *Maniàtics*... El teatre és per a ell una possibilitat de riure fent riure la gent. Entre altres obres, ha escrit: *Que tinguem sort* (2011), *M'esperaràs?* (2013), *Ficció* (2014), *Joan, el cendrós* (1998) i *Besos* (1999).

Ha rebut premis com el «Porrot d'honor» de les lletres de Silla per tota la seua trajectòria teatral, el de les Arts Escèniques de la Generalitat Valenciana a la millor direcció i al millor espectacle, el de la Crítica de València a la millor direcció i a la millor ambientació escènica, el de la Cartelera Turia al millor espectacle valencià, el de l'Associació d'Escriptors Valencians al millor text teatral, el Max de las Arts Escèniques al millor text en català o el Cavall Verd de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana al millor text teatral.

Ernest J. Sorrentino Llicenciat en Comunicació Audiovisual per la Universitat de València, aquest jove director i guionista de sèries de ficció i humor com *Autoindefinites*, *Check-in-hotel* o *Socarrats* és també professor de l'Escola de Creació i Comunicació Audiovisual. Ha dirigit el documental *Payà* sobre la reconeguda fàbrica de joguets d'Ibi, el programa de televisió *El poble del costat*, un programa d'entreteniment on s'entrevistava persones perquè parlaren d'algun dels pobles veïns, o la sèrie *Trau la llengua*, dedicada a divulgar els parlars valencians de la mà d'Eugeni Alemany. A més a més, ha fet de guionista en ficcions per a diferents televisions espanyoles com *Unió Musical Da Capo*, *Bon dia, bonica* o *La Raya del Canal Historia*. També ha treballat en un llargmetratge documental sobre la vida de l'arquitecte valencià Rafael Guastavino i el que queda de la seua obra a la ciutat de Nova York.

Noèlia Pérez Actriu i cantant, ha protagonitzat diferents musicals com *La Nit de Sant Joan*, *Despertaràs ahir* i *Políticament incorrecte*. Altres obres són *Besos*, *Spot*, *Perfect* o *West Side Story*... Ha treballat en sèries com *39+1*, *Autoindefinites*, *Socarrats* i en films com *Atrapados*, *El dios de la madera*... Ha adaptat cançons al castellà i al valencià en musicals com *Two Ladies Or Not Two Ladies* i *Carmela Lili Amanda*, pel qual va guanyar el premi Unnim a millor actriu.

En *Two Ladies or Not Two Ladies* coneix Josep Zapater, amb qui funda Cashalada cia., creadora de la música i la lletra de *L'aneguet lleig*.

Josep Zapater Músic en diverses formacions (Capella de Ministrers, Peepshow, Supermosca...), ha treballat com a compositor i actor en obres com *Mural del teu poble*, *Els contes dels Grimm*, *La dona irreal* i *Psyke*. També ha sigut músic i actor en *Carmen*, *Kraft*, *Muere-t* i *Two Ladies Or Not Two Ladies*, on es retroba amb Noèlia Pérez, amb qui funda Cashalada cia. En l'àmbit audiovisual ha fet la BSO de *La buena fe*, *Mi camiseta, tus zapatillas, sus vaqueros*, *La cuadrilla invencible* i *Conchín se lo traga*. Col·labora com a cantant en el Cor de la Generalitat Valenciana.

Hans Christian Andersen és l'autor de la versió de *L'aneguet lleig* en què es basa aquesta obra. És famós pels seus contes infantils, com ara *La sirenetta* i *La Reina de les Neus*. Les seues obres han sigut traduïdes a molts idiomes i se n'han fet versions per a teatre i cinema.

Andersen va nèixer el 2 d'abril de 1805 a Odense, Dinamarca, en una família molt pobre. Així, dedicà a sa mare els contes *La venedora de mistos* i *No serveix per a res*.

Des de molt menut, Hans Christian va mostrar una gran imaginació. Quan el 1816 va morir son pare, Andersen va deixar d'assistir a l'escola i es va dedicar a llegir totes les obres que aconseguia, entre elles les de William Shakespeare.

Els contes d'Andersen es caracteritzen per la brevetat, fet que engrandeix encara més unes històries on la fantasia supera la realitat perquè el lector comprega les situacions quotidianes de la vida.

Activitats proposades

Com que la representació està basada en una obra infantil coneguda per molta gent i toca temes lligats a l'educació en valors, podem treballar aquests dos eixos al·l'aula a partir d'aquestes propostes:

1.Descobrir què vol dir ser “diferent” La primera activitat es planteja a partir d'una conversa a l'aula. Després de mirar l'obra i recordar la història de Max, l'aneguet lleig, es demana als alumnes que reflexionen sobre què vol dir sentir-se diferent. El docent guiarà la conversa amb preguntes com ara: ***Alguna vegada us heu sentit com Max? Què passa quan els altres no ens accepten?***

Tot seguit, cada alumne escriurà unes línies a manera de diari personal sobre una experiència viscuda en què s'haja sentit “estrany” o que no encaixava amb la resta.

Podem tancar la sessió amb un cercle final en què l'alumnat expressarà en veu alta possibles compromisos, com ara:

- **“No riuré d'algú si pense que és diferent.”**
- **“Si veig que algú se sent sol o aïllat, l'ajudaré.”**
- **“Demanaré ajuda si algú em fa mal o em parla malament.”**

Totes aquestes frases s'escriuran en un gran cartell titulat **“El nostre compromís contra el bullying”**, que es penjarà a l'aula com a recordatori.

2. Representar i sentir els personatges En aquesta activitat treballarem la interpretació teatral. Els alumnes es reparteixen en grups i representen l'escena en què Max intenta imitar els moviments dels ànecs però no ho aconsegueix. Un grup interpreta la família, que segueix les normes establides (camina d'una manera concreta, repeteix un ritme marcat), mentre que un altre grup representa a Max, que busca moviments alternatius i creatius. Tot seguit, comentarem què han sentit en cada cas.

A més d'aquest exercici, proposem una activitat d'improvisació. Els alumnes han d'escollir una emoció (alegria, por, ràbia, tristor) i representar-la amb gestos, moviments i expressions facials, com si foren els personatges de l'obra.

D'aquesta manera, s'exercita no només la capacitat d'expressar-se corporalment, sinó també la d'empatitzar amb les emocions dels altres.

3. La música i el moviment com a llenguatges Com que la versió de *L'aneguet lleig* que tenim en escena és un musical, podem dedicar una sessió a explorar la música i la dansa. Es tria una cançó de l'obra (per exemple, ["Jo vull ser com tu"](#)) i es convida els alumnes a cantar-la amb acompanyament de percussió corporal (picar de mans, fer ritmes amb els peus, colpejar suaument la taula). La idea és que cadascú aporte idees per a crear un acompanyament rítmic col·lectiu.

Després, en petits grups, inventen una breu coreografia que acompanye la cançó. No cal que siga complicada: poden ser passos repetitius, moviments de braços o desplaçaments pel pati o l'aula. L'objectiu és experimentar la relació entre música i emoció, alhora que es treballa la coordinació i l'expressió corporal. En acabar, els grups presenten les seues coreografies i es comenta què han volgut transmetre amb els seus moviments.

[Enllaç a 'Jo vull ser com tu'](#)

4. La plàstica com a eina de transformació

La quarta proposta se centra en la creació plàstica. Cada alumne tria un personatge de l'obra i en dissenya una màscara o un barret representatiu. Es poden utilitzar cartolines, colors, teles o materials reciclats. L'objectiu no és fer disfresses realistes, sinó recrear de manera imaginativa els trets essencials de cada animal: la cua de la sargantana, les plomes de la garsa, les ales dels cignes o la closca del caragol. Una vegada acabats els barrets o les màscares, es pot fer una desfilada improvisada. L'alumnat, caracteritzat, ha de caminar i comportar-se com el seu personatge. Aquest joc ajuda a entendre millor la importància de la caracterització teatral i a reforçar la idea que cadascú té un paper valuós dins de la història i més enllà de la història.

5. Les veus dels personatges Ara que ja tenim creades les màscares i els barrets, podem ampliar la proposta amb el treball de l'expressió oral i musical.

L'activitat consisteix a preparar monòlegs breus on cada alumne, caracteritzat amb la màscara o el barret elaborat, parlarà com el seu personatge. Se'ls animarà a jugar amb la veu (aguda, greu, lenta, ràpida) i amb efectes sonors improvisats. També poden acompanyar l'exercici amb instruments senzills: maraques, tamborins, xilòfons, o qualsevol objecte quotidià que faci soroll.

Cada personatge de l'obra té una manera de parlar i de moure's molt marcada, de manera que haurem de pensar prèviament quin to és el més adequat (irònic, exagerat, lent, arrogant...).

6. El viatge de Max com a metàfora Aprofundint en el missatge de l'obra, podem dedicar una sessió al recorregut vital del protagonista. Es presenta als alumnes un mapa mut de l'Albufera i del bosc (pot ser dibuixat a la pissarra, en un mural o en un full gran). Els alumnes han d'anar col·locant en el mapa les etapes del viatge de Max: el naixement, el rebuig de la família, la trobada amb l'Arbre, l'encontre amb les Serps, la cova de l'Aranya i, finalment, el retrobament amb els cignes. Cada parada del viatge es transforma en una estació simbòlica. Per exemple:

- El llac representa la família i les normes.
- L'Arbre, la saviesa i el consol.
- Les Serps, la temptació i l'engany.
- L'Aranya, la por i el perill.
- Els amics (Rata, Garsa, Sargantana) simbolitzen la solidaritat i l'ajuda.

Una vegada acabat l'itinerari, es convidarà els alumnes a relacionar cada estació del viatge amb moments de la vida real: *Quan ens hem sentit enganyats? Quan necessitem un amic que ens done suport? Quan ens hem sentit valents?*

Aquesta posada en comú permet treballar conceptes com la convivència, la solidaritat, l'autoestima i l'empatia.

La idea d'aquest dossier didàctic és ampliar la mirada sobre el musical *L'Aneguet Lleig*, de manera que aprofitem la seua riquesa per a fer un treball transversal que integre llengua, arts, música i educació emocional i en valors.

Esperem que gaudiu de l'obra i de les activitats!

Departament Didàctic d'Edicions Bromera, 2025

Dossier didàctic basat en la introducció de Grupo Abanico a la versió publicada per Edicions Bromera i les aportacions del Departament Didàctic

